Examen de consciència (i V)

Per DavidG el dt., 10/04/2018 - 09:00

Propòsit d'esmena: Els darrers moments del meu examen de consciència són per disposar-me a viure les següents vint-i-quatre hores en Déu.
Miro endavant i, de seguida em venen els noms i els rostres que em trobaré, aquella reunió important, una tasca que cal concloure o, simplement, el meu pa-de-cada-dia: nens, parella, amics, classes, lleure...
Disposar-me i visualitzar la jornada a l'examen de consciència, em porta a innovar. No es tractarà segurament de fer grans transformacions sinó d'apuntar tendències que, amb el pas dels dies, obren a hàbits que ajusten millor la meva vida al voler de Déu.
Demano inspiració per aquella reunió difícil, em proposo saludar a l'anònim veí amb qui sempre coincidim al sortir de casa, procuro tenir una actitud respectuosa i compassiva amb els qui viatjo en transport públic, faig preguntes obertes i assertives als de casa per a que m'expliquin el que vulguin i no el que jo vull saber, m'admiro de la bellesa de la natura per allà on passo, miro de sorprendre els habituals de la mateixa manera que Déu em sorprèn a mi, incorporo al meu vocabulari freqüent la paraula "perdó"...
En efecte, Déu surt amb tu a la vida quotidiana i vol trobar-se amb els altres a través de la teva mirada, les teves mans i el teu to de veu.
A tu et tocarà descobrir-lo, especialment en l'inesperat, en el sorprenent, en el que et descol·loca. Quan l'altra et faci sortir dels teus càlculs tens sempre dues opcions: fes-te propòsit de pensar en positiu. Imagina't que és Déu mateix qui et demana sortir a la pista a ballar. D'entrada arronsaràs el nas, però després veuràs que, en el fons, et mories de ganes de dansar amb Ell.